

честь крушумтъ са заби въ стѣнѣтъ. Слугитѣ
выкахъ : « убійцы, убійцы ! » и Жакъ както и
пѣкои отъ съсѣдытъ на Самуила нападнахъ на
Френеца.

Жоржъ Вашингтонъ са готвяше да грѣмне вто-
рый пѣтъ на чужденеца, когато събраныйтъ мно-
го народъ са проывкваше « убійте Френеца ! », Бюсси тогазы помысли за умно да са оттегли, за-
тече са къмъ края на улицѣтъ. Окървавень, съ
гола глава и разерень плашаше всечкыя свѣтъ,
и сичкытъ са оттеглихъ и му сторихъ пѣтъ да
мине. Двамата Буттерфлаевцы, Ирландцытъ и зри-
телитѣ выкахъ велегласно : « Дръжте убиеца, раз-
бойника, калпазанина ! » но никой не смѣяше. Тѣй
слѣдователно като тичаше стигъ до рѣкѣтъ, от-
срѣща прѣзъ която царувахъ лѣсове и свобода,
и безъ да мысли много хвърли са въ ней, прѣ-
плава ихъ, ако и да са затрудняваше отъ дрѣхы-
тъ и отъ ранитѣ си. Тѣй стигъ на отсрѣпниа
брѣгъ. По благополучіе нито единъ мостъ нѣма на
Сиото ; и пѣкои отъ по-распаленытъ врагове
искахъ да влѣзхъ въ корыто за да го гонихъ.
Но старыйтъ Буттерфлай гы въспрѣ като имъ рѣ-
че, че, както и Цезарь думалъ, трѣба да правимъ
златъ мостъ на бѣгуция врагъ. Туй умно изрѣче-
ніе като ся одобри отъ сичкытъ, Бюсси слѣдова-
ше спокойно пѣтя си.

Но той не бѣше и здравъ. Ранитѣ му ако и
неопасны, но му докарвахъ болѣсть, и отъ исти-